

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/216/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206742
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414206742.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci navrhovateľov 1. H. a 2. J. proti odporcovi D. zastúpenému JUDr. Karolom Prochotským, advokátom so sídlom Podolíneec, Lesná 376, o určenie výživného pre plnoleté deti, takto

r o z h o d o l :

I. Schvaľuje zmier uzavretý navrhovateľom v 1. rade s odporcom v nasledovnom znení:

Odporca sa zaväzuje platiť na výživu navrhovateľa v 1. rade od 1. 11. 2014 do 30. 9. 2015 sumu 100 eur mesačne splatnú vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľa v 1. rade.

Odporca sa zaväzuje zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade dlžné výživné za dobu od 1. 11. 2014 do 30. 9. 2015 v sume 120 eur, a to jednorázovo do 31. 10. 2015.

II. Žiaden z účastníkov konania navrhovateľa v 1. rade proti odporcovi nemá právo na náhradu trov konania.

III. Odporca je povinný platiť na výživu navrhovateľky v 2. rade v dobe od 24. 10. 2014 do 30. 9. 2015 sumu 150 eur mesačne a od 1. 10. 2015 do budúca sumu 200 eur mesačne splatnú vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky v 2. rade.

IV. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke v 2. rade dlžné výživné za dobu od 24. 10. 2014 do 30. 9. 2015 v sume 680 eur v pravidelných mesačných splátkach po 200 eur splatných spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky v 2. rade tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V. Účastníkom konania navrhovateľky v 2. rade proti odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhmi podanými na tunajší súd 24. 10. 2014 v ich konečnej úprave navrhovateľa v 1. a 2. rade žiadali, aby súd uložil odporcovi platiť na ich výživu navrhovateľovi v 1. rade od 1. 4. 2015 sumu 150 eur mesačne a navrhovateľke v 2. rade odo dňa podania návrhu, tzn. od 24. 10. 2014 sumu 200 eur mesačne.

Právny základ nárokov navrhovateľa dôvodili existenciou vyživovacej povinnosti rodiča k plnoletým deťom, ktoré nie sú ešte schopné sami sa živiť.

Navrhovateľ v 1. rade skutkový základ nároku odôvodnil tvrdeniami, že v školskom roku 2014/2015 je žiakom 3. ročníka Strednej odbornej školy v Dolnom Smokovci, odbor kuchár - čašník. Po odsťahovaní sa otca zo spoločnej domácnosti v septembri 2014 žije v spoločnej domácnosti s matkou P. v podnájme v 2-izbovom byte v P.. Matka je zamestnaná ako čašnička v hoteli Patria Štrbské pleso. Náklady

spojené s návštevou školy predstavujú cestovné vo výške cca. 32 eur mesačne, náklady na zakúpenie kuchárskeho oblečenia a ostatných školských potrieb. Stravuje sa doma. Matka mu uhradza životné poistenie mesačne po cca. 20 eur. Nemá žiaden príjem, nevykonáva žiadnu brigádnicú činnosť.

Navrhovateľka v 2. rade skutkový základ svojho nároku odôvodnila tvrdeniami, že v akademickom roku 2014/2015 je študentkou 1. ročníka Fakulty politických vied a medzinárodných vzťahov na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici, odbor politológia. Po odsťahovaní sa otca zo spoločnej domácnosti spolu v navrhovateľom v 1. rade žije v spoločnej domácnosti s matkou. Náklady spojené so štúdiom na vysokej škole predstavujú poplatky za internát vo výške 216 eur štvrťročne, stravné 150 eur mesačne, poplatky na nákup kníh. Je reprezentantkou Slovenskej republiky v karate, s čím súvisia členské poplatky a poplatky spojené so súťažami. Matka jej uhradza mesačne životné poistenie v sume po cca. 26 eur. Nemá žiaden príjem, nevykonáva žiadnu brigádnicú činnosť.

Odporca v svojich vyjadreniach k návrhom z 21. 11. 2014 uviedol, že je ochotný platiť na výživu navrhovateľa v 1. rade sumu 100 eur mesačne a na výživu navrhovateľky v 2. rade sumu 120 eur mesačne. Uviedol, že všetky rozhodujúce skutočnosti uvedie na pojednávaní.

V priebehu konania účastníci bližšie rozviedli svoje pomery.

Na pojednávaní konanom 29. 9. 2015 navrhovateľ v 1. rade a odporca uzavreli zmier tak, ako je uvedený vo výroku I. tohto rozsudku.

Navrhovateľka v 2. rade v priebehu konania naďalej trvala na určení výživného v sume 200 eur mesačne počnúc dňom podania návrhu. Odporca zotrval na stanovisku, že za výživné primerané jeho možnostiam a schopnostiam považuje výživné na navrhovateľku v 2. rade vo výške 120 eur mesačne.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V prejednávanej veci nebolo medzi účastníkmi sporné a vykonaným dokazovaným ani spochybnené, že rodičia navrhovateľov ukončili spolužitie v spoločnej domácnosti koncom septembra 2014. Z manželstva rodičov navrhovateľov pochádzajú celkom 3 deti, J..

V konaní nebolo tiež sporné, že obaja navrhovatelia od konca septembra 2014 žijú v spoločnej domácnosti s matkou v podnájme v dvojizbovom byte na ul. A..

Zo zmluvy o nájme bytu z 1. 10. 2014 vyplýva, že matka za prenájom tohto 2-izbového bytu na A. platí nájomné vo výške 250 eur mesačne.

Z potvrdení Strednej odbornej školy Horný Smokovec 26 vyplýva, že navrhovateľ bol v školskom roku 2014/2015 študentom 3. (posledného) ročníka denného štúdia na tejto škole, odbor kuchár-čaišník. Štúdium ukončil záverečnou skúškou 25. 6. 2015. V školskom roku 2015/2016 v štúdiu na tejto škole nepokračuje z dôvodu, že pre kontinuálne vzdelávanie na získanie maturitného vysvedčenia škola nemá otvorenú formu štúdia. Podľa výpovede navrhovateľa v štúdiu nepokračuje ani na inej škole. Cestovné do školy v školskom roku 2014/2015, kde denne dochádzal, predstavovalo 35 eur mesačne. Stravoval sa doma.

Z potvrdení Univerzity Mateja Bela Banská Bystrica, Fakulty politických vied a medzinárodných vzťahov vyplýva, že navrhovateľka v akademickom roku 2014/2015 bola študentkou 1. ročníka dennej formy bakalárskeho štúdia na tejto fakulte, v študijnom programe „Politológia“. V akademickom roku 2015/2016 navrhovateľka v 2. rade pokračuje v tomto dennom štúdiu v 2. ročníku.

Z výpovede navrhovateľky vyplýva, že ubytovanie na internáte v akademickom roku 2014/2015 predstavovalo štvrťročne od 216 - 270 eur, stravné cca. 150 eur mesačne. Navrhovateľka je reprezentantkou Slovenskej republiky v karate, s čím v roku 2014 súvisel ročný členský poplatok 80 eur a poplatky spojené s účasťou na súťažiach. V akademickom roku 2015/2016 navrhovateľka nedostala internát. Býva v podnájme v izbe na poschodí v rodinnom dome v Banskej Bystrici. Podľa zmluvy o nájme z 20. 8. 2015 nájomné predstavuje 85 eur mesačne. Stravné aj v tomto roku sa pohybuje vo výške cca. 150 eur mesačne, cestovné domov a v rámci MHD predstavuje cca. 30 - 40 eur mesačne.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6P 132/2014 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok z 28. 1. 2015 č. k. 6P 132/2014 - 62 bol na návrh matky navrhovateľov podaný na súd po ukončení spolužitia rodičov 24. 10. 2014 upravený výkon rodičovských práv a povinností rodičov navrhovateľov k mal. E. tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na jej výživu počnúc 1. 9. 2014 sumu 100 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 6. 3. 2015.

Podľa odôvodnenia tohto rozsudku súd pri určovaní tejto vyživovacej povinnosti odporcu na mal. E. vychádzal zo zistení, že mal. bola v školskom roku 2014/2015 študentkou 2. ročníka Športového gymnázia v Nitre. Náklady na jej ubytovanie počas týždňa na internáte predstavovali 16,60 eur mesačne, stravné 55 eur mesačne, členské vo volejbalovom klube 100 eur ročne. Obaja rodičia mali v tom čase vyživovacie povinnosti ešte k obojm plnoletým navrhovateľom. Odporca aj k mal. E. pochádzajúcemu z mimomanželského vzťahu, na výživu ktorého prispieval sumou 60 eur mesačne. Príjem matky, ktorá bola zamestnaná ako čašníčka v hoteli Patria Štrbské Pleso, činil 650 eur brutto a otca ako živnostníka od 500 - 1 000 eur brutto.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3P 75/2015 súd ďalej zistil, že rozsudkom z 23. 6. 2015 č. k. 3P 75/2015 - 24 bolo následne manželstvo rodičov navrhovateľov rozvedené, mal. E. bola naďalej na čas po rozvode manželstva zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť na jej výživu naďalej 100 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 6. 7. 2015. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd pri určovaní vyživovacej povinnosti odporcu k mal. E. v celom rozsahu vychádzal zo skutočností zistených súdom v konaní sp. zn. 6P 132/2014.

Z výpovede odporcu vyplýva, že býva u rodičov v rodinnom dome v W.. Okrem vyživovacej povinnosti k navrhovateľom, na výživu ktorých do júna 2015 platil po 100 eur mesačne a od júla 2015 vrátane po 60 eur mesačne, má naďalej ešte vyživovaciu povinnosť k mal. E. Na výživu mal. E. platí mesačne 60 eur.

Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok z 18. 11. 2008 č. k. 3C 56/2008 - 25 súd zistil, že týmto rozsudkom bolo určené otcovstvo odporcu k mal. E. mal bol zverený do osobnej starostlivosti matky a odporcovi uložená povinnosť platiť na výživu mal. E. sumu 1 800,- Sk (59,75 eur). Rozsudok nadobudol právoplatnosť 4. 12. 2008. Mal. E. nemal v tom čase ani 1 rok.

Z aktuálneho internetového výpisu z LV č. XXX a č. XXX k. ú. W. vyplýva, že obaja rodičia navrhovateľov sú na listoch vlastníctva zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti - rozostavaného rodinného domu súp. č. XX a pozemkov parciel č. XXXX/. - zastavané plocha a nádvorie o výmere 703 m² a parcely č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 125 m². Odporca uviedol, že spláca úver, ktorý s matkou zobrali na stavbu tohto domu v W., a to po 160 eur mesačne.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C 91/2015 vyplýva, že v súčasnosti prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rodičov navrhovateľov okrem iného aj k týmto nehnuteľnostiam.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že odporca ukončil podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba podnikajúca po obchodným menom D., IČO: 32 402 902, v predmete podnikania - vodoinštalčné práce, rozvod ústredného kúrenia a cestná nákladná doprava dňom 30. 6. 2013.

Z aktuálneho internetového výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov vyplýva, že 10. 7. 2013 bola do obchodného registra zapísaná obchodná spoločnosť s obchodným menom VODO ÚK PLYN, s. r. o., so sídlom Kežmarok, Pod Lesom 1476//21, IČO: 47 218 398, s predmetom činnosti vodoinštalatérsvo a kúrenárstvo a ďalšie. Odporca je jediným spoločníkom, a zároveň jediným konateľom tejto obchodnej spoločnosti.

Podľa daňového priznania odporcu ako fyzickej osoby za rok 2014 a mzdového listu za rok 2014 a január a február 2015 odporca ako zamestnanec obchodnej spoločnosti VODO ÚK PLYN, s. r. o. vykázal zdaniteľný príjem zo závislej činnosti vo výške 8 500 eur (hrubá mzda), základ dane 7 361 eur a úhrn preddavkov na daň 675,95 eur, čo pri čistom ročnom prijme 6 685,05 eur mesačne predstavuje čistý mesačný príjem zo závislej činnosti vo výške 557 eur. Za január a február 2015 čistý mesačný príjem odporcu dosiahol 410,90 eur mesačne.

Podľa daňového priznania obchodnej spoločnosti VODO ÚK PLYN, s. r. o., so sídlom Kežmarok, Pod Lesom 1476/21, IČO: 47 218 398, za rok 2014 spoločnosť v roku 2014 vykázala výnosy vo výške 46.784 eur, náklady vo výške 42.093 eur a výsledok hospodárenia pred zdanením 4 691 eur, čo mesačne predstavuje 390 eur.

Z výpovede odporcu súd zistil, že spoločnosť nemá žiadnych zamestnancov. V roku 2014 spoločnosť mala 2 osobné motorové vozidlá, vozidlo Opel Corsa, rok výroby 2011 a Opel Zafira, rok výroby 2012. Opel Zafiru podľa lustrácie v registri spoločnosť odpredala v marci 2015. Lízingové splátky v súčasnosti predstavujú 298 eur mesačne.

Zo mzdového listu matky navrhovateľov súd zistil, že čistý mesačný príjem matky zamestnanej ako čašníčka v spoločnosti Tatra hotel Slovakia, a. s., hotel Patria Štrbské Pleso, za dobu od októbra 2014 do júla 2015 vrátane, tzn. za celkom 10 mesiacov predstavoval 773,50 eur.

Matka platí poistenie na J. 26 eur mesačne, na H. 19,60 eur, na E. 22 eur.

Podľa § 99 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmiernom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť. Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschvaľí ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov rodičov sú neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

V prejednávanej veci navrhovateľ a odporca uzavreli zmier tak, ako je špecifikovaný vo výroku I. tohto rozsudku. Súd zastáva názor, že hmotnoprávna povaha prejednávanej veci uzavretie zmiernu nevyklučuje. Preto súd zmier preskúmal, pričom dospel k záveru, že zmier je v súlade s vyššie citovanou hmotnoprávnou úpravou.

Zmierom sa odporca zaviazal prispievať na výživu navrhovateľa za dobu od 1. 11. 2014 (návrh bol podaný 24. 10. 2014) do 30. 9. 2015 sumou 100 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ v školskom roku 2014/2015 pokračoval v sústavnej príprave na budúce povolanie štúdiom na strednej škole dennou formou štúdia. V štúdiu v školskom roku 2015/2016 v štúdiu už ďalej nepokračuje. Odporca v tomto období aj dobrovoľne prispieval na jeho výživu, a to do júna 2015 sumou 100 eur mesačne a od júla 2015 vrátane sumou 60 eur mesačne. Preto súd s prihliadnutím aj na celkové pomery oboch rodičov zmier týchto účastníkov tak, ako ho v priebehu konania uzavreli (vrátane dlžného výživného) schválil.

Vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke, ktorá v akademických rokoch 2014/2015 a 2015/2016 pokračuje v sústavnej príprave na budúce povolenie dennou formou štúdia na vysokej škole, súd v súlade s cit. ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine upravil v súlade s návrhom navrhovateľky, a to počnúc dňom podania návrhu, tzn. dňom 24. 10. 2014. Výživné na navrhovateľku súd odporcovi stanovil za dobu od 24. 10. 2014 do 30. 9. 2015, kedy obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť aj k navrhovateľovi vo výške 150 eur mesačne, a za dobu od 1. 10. 2015, kedy rodičom odpadla vyživovacia povinnosť k navrhovateľovi, do budúca vo výške 200 eur mesačne. Súd zastáva názor, že výživné v tejto výške plne zohľadňuje vyššie uvedené potreby navrhovateľky súvisiace s jej fyzickým vekom a štúdiom na

vysokej škole, rozsah vyživovacích povinností oboch rodičov, ako aj ich celkové príjmové a majetkové pomery. Výživné na navrhovateľku počnúc 1. 10. 2015 vo výške 200 eur mesačne aj pri zohľadnení výživného odporcu k mal. E., vo výške stanovenej súdom 100 eur mesačne, a výživného na mal. E. stanovenej súdom vo výške cca. 60 eur mesačne, súd považuje za primerané ako príjmu matky vo výške 773,50 eur netto mesačne, tak aj príjmu otca vo výške 557 eur zo závislej činnosti a 390 eur vo forme zisku obchodnej spoločnosti, ktorej je odporca jediným spoločníkom, s prihliadnutím tiež na príjem a výdaj obchodnej spoločnosti v súvislosti s predajom jedného osobného auta v marci 2015 a mesačnými leasingovými splátkami za druhé osobné auto vo výške 283 eur.

Pri vyčíslení dlžného výživného na navrhovateľku za obdobie od 24. 1. 2014 do 30. 9. 2015 súd vychádzal zo zistenia, že za toto obdobie mal odporca zaplatiť 11 mesiacov po 150 eur a 30 eur pomernú časť za mesiac október 2014, spolu 1 680 eur. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca na výživu navrhovateľky zaplatil v mesiacoch november 2014 - jún 2015 vrátane po 100 eur, a v mesiacoch júl 2015 - september 2015 vrátane po 60 eur, tzn. 980 eur. Po pripočítaní pomernej časti na mesiac október 2014, za ktorý odporca zaplatil tiež 100 eur, tzn. sumy 20 eur, odporca zaplatil celkom 1 000 eur. Dlh odporcu tak predstavuje 680 eur (1 680 eur - 1 000 eur). Tento dlh súd povolil splácať odporcovi vzhľadom na jeho celkové pomery tak, ako ich súd vyššie zistil, v splátkach za podmienok uvedených vo výroku IV. rozsudku.

O trovách konania navrhovateľa proti odporcovi súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie skončilo zmierom.

O trovách konania navrhovateľky proti odporcovi súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov tejto časti konania nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko žiaden z týchto účastníkov si nárok na náhradu v zmysle § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v konaní neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,⁰
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).